

nadmoć linije

BEOGRAD, novembar 1969.
GALERIJA KNU

Verujem da su slike Nives Kavurić — Kurtović, — slike povratka iz sna, kada se umetnik nalazi na samoj ivici budenja, na ulasku u budno stanje, kada se predmeti i sav život oko njega ocrtava oštrim linijama, kada iz sna nosi i zadržava samo još lak i prozračan predeo koji se iznenada sjedinjuje sa živim ljudima, predmetima i kretanjem. Ovo sjedinjavanje daje novi svet. Stoga su oči „KONJANIK NA BICIKLU”, izvučene tankim preciznim linijama, mnogo značajnije od zelenog ustreptalog vrta, po kome se on kreće i uspinje da ga osvoji.

Figure su uvek postavljene ispred oka, približene samom licu posmatrača. Iza njih se gube zeleni predeli, gusti žuti nanosi ili nepostojeća boja beline. Često se iz mrke izmaglice javlja topla senka sunca koje prosijava iz samog sna.

Tela u pokretu, ili predmeti koji miruju, nikada nisu sjedinjeni sa bojom. Oni su otkinuti, bez pravog težišta; oni stoje nadneseni nad prostorom kao nad dubinom. U tom prostoru otkrivamo zgrčena ljudska tela u kojima je život zatvoren u kružnom trajanju, a zatim, kraj njih, predmete ili razbuktane cvetove, rastvorene i nošene nevidljivim i udaljenim talasima guste boje, koja izvire kao iz nanosa rečne vode.

Ovakav postupak daje utisak racionalnog, izvesne smišljene igre, čak montaže, čiji rezultat, potpomognut nazivima slika, treba da nas dovede do osećanja humornog. Ako do njega dođe, to je pre svega zbog nečeg unutrašnjeg što slika sadrži, a ne čisto spoljnog.

Slike Nives Kavurić — Kurtović nastaju na ivici igre i zbilje, između sna i jave, stvarnog i imaginarnog. Na ovim slikama linija se otima, diže iznad bojenih površina, crtež lebdi nad njima. Nanosi žutih tonova, ružičaste mrlje ili bele krečne dubine se izmiču i tonu. Povlače se pod oštro usećenim crtežom. Izgleda kao da čiste površine boja dopunjavaju crtež ili se javljaju kao njegov nagoveštaj. One su često nevidljive i izbijaju kao granica suprotnih polja. Linije su, međutim, još snažnije. Savladale su bojena polja, i ne prelaze jedno u drugo. Boje se povlače u sebe, postaju intenzivnije i tako samo podvlače nevidljive — vidljive granice među sobom.

Boje se često opiru crtežu, i samo detalji otkrivaju ovu pobunu: pokraj „KONJANIK NA BICIKLU” su rasuti žuti cvetovi. O zgusnutim mrljama žutih latica oseća se slast ili pak zgusnuti otrov koji se preliva i narušava crtež, liniju i obrise biljke. Slikarka ne zapostavlja boju s namerom da crtež dobije puni izražaj. Ona ih ne razdvaja, ona slaže boje jednu pokraj druge sa unutrašnjom draži: plava, žuta, ili ružičasta nose beskraju nežnost.

Ipak, čvrstina crteža je ovladala. To je prava bit istraživanja i preokupacije ovih slika, duboka sadržina koja je uneta u svaku liniju posebno.

Nives Kavurić

auto-intervju

OPĆENITO?

Uvjerenje 20. stoljeća; nabranjanje činjenica u beskonačnost sa emotivnim trajanjem jednog televizijskog kadra.

OSOBNOST? Šta mislite o životu?

NIŠTA — jadan, gadan; svaki dan ga pomalo žvačem, dotičem, a kojiput preskačem. Uglavnom živim!?!?

NABRAJAJUĆI BEZ ZBRAJANJA!

Što se tiče teme, — izlišne su teme, a kamoli dileme u vezi teme!

IPAK — opravdanje za rad (ne tražim, ne postoji logički) imperativno niče iz crvene niti apsurdna (biološka nit krvotoka).

JER — u opretnoj svijesti nema mjesta za nadu!

ZATO, — dakle, uprkos svega i dalje kupati se — okupati se u propuhu misli, da bi izašli malo čišći i bistriji!!

Nives Kavurić-Kurtović

dosta nije malo

Po ideji druga Zganarela Molijerovića

Drugovi i drugarice,

Drugarice nisu gospode; gospode nisu čuvale ovce; ovce prave dobro kiselo mleko; mleko pomoću koga nas muzu trgovci pokvareno je; pokvareni žive dugo i naročito dobro; dobro nije loše; dva loša ubiše Miloša; Miloš je, na primer, ubio cara Murata; zbog Murata Srbi su pet stotina godina bili nepismeni; i nepismeni daju doprinos za školstvo; u školstvu se događaju takve bruke koje zapanjuju pošten svet; svet, kao i uvek, svašta priča.

Dakle, priča se da treba pogledati u oči činjenicama; činjenicama treba pogledati u dupe; dupe je vrhunac umetničke slobode; slobode, kao i one stvari, nikad dosta; dosta nije malo; malo može biti mnogo ako je malo više; više mi se ne živi, jer me niko ni šljivi; na šljivi se zasniva naš međunarodni ugled; ugled po prirodi stvari prerasta u konfekcijsku firmu; firme mogu biti jake i slabe; slabe daju džabe; džabe znači besplatno; besplatno znači bez plate; bez plate znači — znate.

U stvari, znate kako stoje stvari; stvari neko bari; ko bari taj se pari; iz pare je lako ispariti; ispariti treba iz gustog; kad vam je gusto, ne očajavajte; od očaja do očina samo je jedan korak; korak je naš ogroman baš; baš volim kad pada kiša; pada kiša i, budite uvereni, neće ubiti miša; zdravi miševi umiru od lekova za ljudske bolesti; ima bolesti koje se teško leče.

Prema tome, najteže se leči od reči; reč po reč i otpoče meč; meč nije mečkin muž, jer na isti način mač nije suprug mačkin; mački je februar najoptimalnije rešenje; rešenje ne vide jedino seljaci; seljacima treba dati više samodoprinosu da bi videli dalje od nosa; dok je nosa biće i ponosa; ponos znači proliv na nekom od slovenskih jezika; da nemamo jezike, jezičke probleme rešavali bismo batinama; batina je izašla iz raja; nema dobrog raja bez dobrog pakla; dobar pakao može i sam.

Međutim, sam sebi čovek nije dovoljan; dovoljno je pritisnuti na dugme da nas nestane; nestanak električne struje nije više spasenje; spasenje je hrišćanska zabluda; u zabludi je spasenje ateista; ateisti ponekad ne veruju u boga; nek ide sve u boga, boli me kraća noga; dobre noge imaju balerine i čobanski kerovi; čobanski kerovi potčinjeni su čobanima; čobanima su ispod kabanice potčinjene i same čobanice; ovce čuvajući čobani i čobanice jesu drugovi i drugarice.

Drugovi i drugarice, sastanak je završen!

A. KAMEN